

[Korsgaard.]

komme det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Ønske om at sætte nogle flere Arbejder i Gang.

Naar Amsraadene har været nødt til at skære ned, hvor der er noget Arbejde, skyldes det, at andre Udgifter inden for Amtskommunerne viser en saadan Stigning paa Poster, som man ikke er Herre over, ikke mindst for Sygehusudgifternes Vedkommende, at man har været nødt til at se sig om efter Besparelser andre Steder for at holde Udskrivningen nede paa et efter Amsraadsmedlemmernes Mening overkommeligt Beløb. Der er jo ingen Udsigt til, at Skatteevnen hos de amtskommunale Skatteydere i det Aar, der kommer, vil blive bedre, end den har været i indeværende Aar, tværtimod. Derfor synes jeg, det er forklarligt og forstaaeligt, at Amsraadene er gaaet den Vej, som jeg allerede har omtalt nogle Gange, nemlig søgt at skære ned paa Udgifterne, søgt at holde Udskrivningen nede paa nogenlunde det Beløb, det har ligget paa i det Aar, vi er inde i.

Jeg kan ikke se rettere, end at den eneste Mulighed for at faa Amtskommunerne til at tage nogle af de Arbejder op, som de har skubbet fra sig — det ser man jo, at de har, hvis man sammenligner Budgetterne ved første og anden Behandling —, vil være, at man kan bevæge den højtærede Indenrigsminister til at forhøje det Tilskud paa 5 Mill. Kr., der her er Tale om, til et noget større Beløb. Jeg vilde gerne have noget mere, men jeg skal være beskeden og kun henstille til den højtærede Indenrigsminister at forhøje det til 6 Mill. Kr. Hvis der i det Svar, som jeg venter, at den højtærede Indenrigsminister vil give, er nogen Antydning af, at der er Mulighed for at bevæge den højtærede Minister til at gaa med dertil, skal jeg senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg. Bliver den højtærede Ministers Svar negativt, kan jeg derimod lige saa lidt som de to foregaaende ærede Ordførere se, der er nogen Mening i at gaa til Udvalgsbehandling, men jeg vil i saa Henseende forbeholde mig min Stilling.

Gudiksen: Den endelige Affattelse af Amsbudgetterne har i Aar ladet vente saa længe paa sig, som det i Henhold til Loven var muligt. Det er ikke underligt, naar man ser hen til de stigende Amsudgifter, f. Eks. til Vejvæsen og til Medicinalvæsen, herunder især til Sygehusene, eller man ser paa den Stagnation, Krigen medfører for Erhvervslivet ude i Amterne, hvortil kommer

det sidste og maaske det alvorligste: vore vanskelige Eksportforhold for Tiden. Det er ikke saa underligt, at de, som har skullet lægge Amsbudgetterne for 1940—41, har set hen til en Lov som den her foreslaaede. Den vil jo lette Arbejdet for dem, som har med den amtskommunale Administration at gøre, og den vil ganske sikkert blive hilst med Glæde i Landdistrikterne som en Lettelse af de faste Ejendomsskatter derude.

Vi har i det sidste Par Aar i Amterne i Jylland og i mange Landkommuner mærket, at Udligningsloven og Loven af 1933 om den konjunkturbestemte Rente efterhaanden bliver mere og mere populære. I Dag hører man ikke mere den almindelige Kritik af dem, men derimod mange anerkendende Ord, ogsaa fra Folk, som før kritiserede dem. Man hører heller ikke nær saa tit Kravet, selv om det kan rejses en enkelt Gang, om, at de faste Ejendomsskatter skal gøres til faste, lavere Skatter, i Stedet for at de nu er konjunkturbestemte Skatter, til hvis Nedsættelse der har været ydet ekstraordinære Tilskud. Denne Forandring i Opfattelsen er ikke mindst sket ude i Amterne. Vi har saaledes i vort Amt hørt endog meget anerkendende Ord fra Venstres Side ved Budgetbehandlingen dels for det ekstraordinære Tilskud, vi fik i Fjor, dels for det ekstraordinære Tilskud, som vi allerede dengang forventede muligvis at faa ogsaa i Aar. Denne Forandring har ogsaa bredt sig her paa Rigsdagen. Jeg har lagt Mærke til, at Venstres Skatteekspert, Folketingsmand Edvard Sørensen, i det andet høje Ting tidligere krævede, at vi skulde have de faste Skatter permanent nedsat, men at det ærede Medlem i Aar godt kan tolerere Principperne i den Ordning, vi har nu. Han forlanger bare et større Beløb. Det er det samme, som den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, forlangte. Det kan jo være let nok at forlange et større Beløb, men vi maa huske paa een Ting, nemlig den, at Regeringen har ogsaa andre Hensyn at tage end at glæde dem ude i Amtskommunerne.

En varig Nedsættelse af Grundskyldsskatterne har mit Parti ikke kunnet gaa med til. Grundene skal jeg ikke komme ind paa her, de er mange og vel tilstrækkelig kendt i politiske Kredse. Derimod har vi ikke næret nogen som helst Betænkelighed ved at gøre Amtsskatterne konjunkturbestemte som efter Loven af 1933, og vi har heller ikke næret nogen som helst Betænkelighed ved de Tilskudslove, som vi har haft de sidste to Aar med de 5 Mill. Kr. — i Fjor paa Grund af den svære Mund-